

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER vershynt s' dingsdags, s' dond-rdags en zaterdags. Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad. groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs. Alletoezending van brieven,annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
 " " " " 8 fr. buiten " "
 Een blad afzonderlyk. 20 centimen.
 De aankondigingen, per drukregel. 15 "
 De reklamen " " " " " " 25 "

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in hetfransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeelerlyke conditiën.

TONGEREN, DEN 31 JANUARY.

Het belgisch kabinet bekomt in de Kamer al de gelukkige uitslagen der stemmingen, welke men gemakelyk voorzien kan. Niet eene verhooging van traktement welke het voorgesteld heeft, is niet alleenlyk niet verworpen, maer zelfs nog niet ernstig besproken geworden. De weinige afgevaardigden die er tegen waren, hebben stil gezwegen of hebben slechts een paer woorden van protestatie uitgesproken. Zoo zeer gevoelden zy zich ontmoedigd door de houding der vergadering, en ook, men moet het zeggen, door de zigtbare onaantrekelykheid der drukpers en van het politiek publiek.

De mildadigheden waarmede het ministerie voor den dag gekomen is, waren zoo groot en zoo algemeen, zy betroffen zoo vele ambtenaren, zoo vele families, zoo vele vrienden, zoo vele invloeden by de aenstaende kiezingen, in een land gelyk Belgie, waer de ambtenaar in vollen bloei is, dat hy het verschynen van die prachtige ontwerpen, er eene stille maer magtige samenspanning zich rondom de nationale vertegenwoordiging gevormd heeft om dezelve over te halen om al die verhoogingen goed te keuren.

Hetgeen, in goede regtmaticheid de plans van het kabinet zou hebben moeten te keer gaen, heeft derzelver aenneming verzekerd, wy bedoelen het leuven aendeel dat voor de hooge graden was voorbehouden. Eerlyke, maer goedhartige redenaers, lieten zich voorstaen dat eenen aendrang, over tien jaren, begonnen ten voordeele der kleine ambtenaers, niet byna uitsluitend ten voordeele der grooten alleen kon uitloopen. Het zou jammer zyn, zeiden wy, dat eene hervorming der jaer wedden, steunende op de eenige rede der duerte van de levensmiddelen, tot voorwensel zou dienen tot uitgaven van louterer pracht, vooral in de tegenwoordige omstandigheden, nu duizende werkzame arbeiders in de bekrompenheid verkwynten, en nu het kabinet zich onmagtig verklaart om bezuinigingen te bewerken door de vereenvoudiging der bestuurlyke inrigting. Wanneer de hatelyke belastingen aengehouden worden, wanneer de inkomsten der toekomst reeds verbonden zyn, wanneer men zich, gemeend of niet, maer toch vlytig en ruinerend, ten oorlog bereidt, wanneer men weigert den militairen dienst behoorlyk te beloonen, welken dienst des te harder is daer hy gewongen wordt, in een

woord, wanneer onze financieele toestand, zoodanig reeds belast is, dat hy geworden is, is het dan mogelyk dat de groote jaerwedden in eene veel grootere verhouding verhoogd worden dan de kleine.

Zoo uitte zich het gezond verstand der menigte; maer zy vergistte zich, wy hebben haer menigmael verwittigd. Belgie is eenen burgerlyken regeeringsvorm, waerin de burgery, vooral de burgery der steden volstrekt heerscht en regeert. Die burgery vry juist vertegenwoordigd in onze Kamer, telt omtrent 10,000 ambtenaers op 50 à 60,000 kiezers, die burgery heeft met merkelyke toegenegenheid de zoogenaemde hervormingen bejegend, welke tot harer eere voltrokken worden.

Onderwerpen wy ons aen de overmagt, en laten wy het kabinet der *doctrinaires* dank weten dat het niet eens zooveel verhoogingen heeft doen stemmen dan die welke wy afkeuren. Het kon, indien het wilde, op onze zes budjetten, nog veel grootere uitgaven doen opschryven. Het tegenwigt der openbare opinie is in ons land niet sterk genoeg om krachtdadig tegen gesteld te worden tegen de politieke, en kiezingen-aengelegenheden welke door onze wetten bevoorregt zyn.

Overigens de vermoeyenissen en de ontmoediging onzer Kamer, is jammerlyk al te klaerblykend. Den 20 dezer maend heeft zy op een uer tyds de 53 miljoen van het oorlogsbudget, van dien zoo drukkenden budget die het gemoed des volks zoo zeer tegenspannt, gestemd, slechts tien leden hebben denzelven verstooten, en drie hebben zich onthouden. Eenigen hebben de zael verlaten om niet te moeten stemmen. Drie-en-veftig leden waren afwezig! Dat feit heeft men schandig genoemd; wy zullen ons van dat groef woord niet bedienen, maer wy zullen ook verzekeren dat het jammerlyk is van den vertegenwoordigenden regeeringsvorm te zien uitloopen tot zulk eene miserie by eene vrye en verstandige natie. Wat doodelyken invloed heeft dus het dominerend politiek uitgeoefend om onze grondwettelyke instellingen zoo ver te ontzenuwen:

Het oogenblik is moeilijck, het is een der moeilijckste welke Belgie te doorkomen gehad heeft, en het is dat oogenblik hetwelk door het ministerie gekozen wordt, om de passieën welke begonnen te verdooven, herop te beuren, om de partijen die begonnen te bedaren, wederom het kleriko liberael venyn in te geven, om verdeeldheden te bewerken welke des te ontydiger zyn daer zy invallen, onze ministers bekennen het zelve

met de aenstaende noodzakelykheden der nationale verdediging. Nu disputeert men over de bedriegeryen in de kiezingen en over de studie-beurzen, morgen zal men twisten over de kerkhoven en over de lagere scholen; zoo willen het de regeerders van een land hetwelk voor leus heeft: *Eendragt maakt magt!*

De militaire kwestie, zoo droevig uitgebreid te Antwerpen, de nyverheids stilstand in de Vlaenderen, de verwikkeling der zeevaert, de jammerlyke toestand der financiën van vele gemeenten, de altyd beloofde en altyd uitgestelde verordeningen betrekkelyk de armoede, enz., al die zaken van nationaal aenbelang waren, onzes denkens, gewigtig genoeg om, en wel voor eenige jaren, geheel de aendacht van het wettig en verstandig land bezig te houden; hetgeen er gebeurt geeft ons ongelyk, of liever doet ons klaerder zien: die belangryke zaken zullen uitgesteld, verwaerloosd, misschien verdompeld worden, en de partijen zullen alleen het woord voeren! Immers, het voornaemste belang van Belgie en van het jaer Onzes Heeren 1863, is aen het bewind te houden, kost wat kosten mogt, dezelve mannen die het in 1857 overweldigd hebben. Dat is de rede van al wat er omgaet en van al wat er bereid wordt.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

De Kamer der volksvertegenwoordigers heeft donderdag een feuilleton petitiën gestemd. Hierby was hare dagorde uitgeput.

M. Hymans heeft op het bureel der Kamer het verslag over het budget van binnenlandsche zaken neêrgelegd; de Kamer heeft de discussie over die begrooting op dynsdag aenstaende bepaeld.

Gisteren hebben de afdeelingen het onderzoek van het wetsontwerp op de militie begonnen. Zy zullen hare werkzaamheden vrydag en zaterdag voortzetten, ten einde de voorbereiding te verhaesten der verslagen over de neêrgelegde wetsontwerpen en alsdan zonder onderbreking de openbare discussie te kunnen volgen der onderscheidene wetten die aen de Kamers zyn voorgesteld.

De aenstaende zitting der Kamer is gevolgentlyk op dynsdag bepaeld.

M. de minister van binnenlandsche zaken heeft op het bureel een wetsontwerp neêrgelegd wyzigingen bevattende tot vereenvoudiging en de centralisatie van

DE DRIE GOUDSTUKKEN,

DOOR CHARLES DICKENS.

Toen ik myne eerste klerksplaets aen de bank bekwam, (zoo begon myn grootvader, wiens heurt het nu was om in den vrolyken kring rondom den grooten kersmisboom verzameld, zyne historische bydrage te leveren) was het in Engeland, zoowel op het platte land als in de steden, nog lang zoo veilig en gemaklyk niet als in onze dagen.

De wegen hadden nog geen kennis gemaekt met de verbeteringen door Mac-Adam ingevoerd, en al wat op wielen of varen liep ondervond dikwyls de treurige gevolgen. De straten werden nog niet door gaz verlicht, of door geregelde policiemannen bewaakt; diefstal en inbraek, beurzensnyden, plundering en moord waren aen de orde van den dag, en hielden de gemoederen van reiziger en stillen burger in gestadige onrust. Noch meer echter deden dit de dagelyksche geruchten van den pas uitgebersten oorlog. Handel en fabrieken stonden stil, het krediet was laag gezonken, alle zaken gingen den kreesfengang, gebrek en armoede vertoonden zich zelfs onder die klassen der bevolking, welke tot hertoe in gemaklyken overvloed hadden geleefd.

Hoe krachtig de wetten ook werden gehandhaefd, zy schenen de boosdoeners niet langer af te schrikken, en inderdaed, de kwalyk berekende toepassing der strafwet, die alle misdaden zonder onderscheid met gelyke gestrengheid bedreigde, was weinig geschikt om het beoogde doel te bereiken.

Maer een tyd van geldgebrek, is daerom nog geen ongunstige tyd voor de bank. Hoe drukkend de financieele toestand des lands ook zyn mogt, op ons kantoor gingen de zaken steeds vooruit: groote winsten werden van tyd tot tyd door de bankiers gedaet, en stelden hen in staet tot het

aenkoopen van aenzienlyke grondbezittingen, waerdoor zy de land-aristocratie geheel te boven kwamen, en ons vak by de hoogere standen weldra even onpopulair en gebaet werd als vroeger reeds by de lagere bevolking. Den bankier schold men algemeen voor een gepermitteerden afzetter, die zich alleen door het teekenen van vierkante stukjes dun papier in het bezit wist te stellen van verbazende geldsommen. Ja, ik ben verzekerd dat men het uitplunderen van een bankiershuis, voor een even verdienstelyk werk zou hebben gehouden als het uiteenjagen van eene bende valsche munters.

Zoo dachten echter wy bankiersklerken, er niet over. Wy meenden wel degelyk tot eene magtige gilde te behooren, van wier bekwaamheid en goeden wil de welvaart van schier de helft der pachters in het graefschap afhing. Wy beschouwden onszelven als het uitvoerend bewind, en oefenden ons bedryf uit met een trots en weerdigheid, die nauwelyks aen sekretarissen van staet zou hebben gevoegd. Zelfs op de openbare straet gaven wy ons al het air van banjerheeren, die met zakken vol goud liepen. Moesten een of twee van ons met den wagen een toer door het graefschap doen, dan verzuimden wy nooit onder de achterbank te zien of de gelden wel goed verzekerd waren, of wy laeden met groote beweging eerst onze pistolen, om te toonen dat wy gereed waren voor onze schatten te vechten of te sterven.

Niet zelden echter waren al deze voorzorgen wel degelyk noodig, want als er door de belanghebbenden gelt was aengevraagd, moesten er gewoonlyk twee van ons op uit om het gevorderde bedrag te gaen brengen, dat dan in de chees onder de bank geborgen en ons op leven of dood werd aenbevolen.

Of het myne meerdere lichaemssterkte was, die hen zoo veel vertrouwen inboezemde, dan wel myne stilsy-

gendheid en afkeer van alle snorkery die myne principalen zulk een hoog denkbeeld van myn persoonlyken moed had gegeven, weet ik niet te zeggen, maer ik werd doorgaens met het bezorgen van dergelyke geldsweerden belast, en dan kreeg ik altoos een der grootste babbelaers en bluffers van ons kantoor mede op reis: de luidruchtigste groot-spreker en tevens de goedaerdigste en bloohtigste jongman dien ik ooit gekend heb. Gy zult zeker wel eens van den fameuzen redenaar Tom Ruddle hebben gehoord, die zich by elke vacature in het graefschap als kandidaet stelde, en zyn geheele leven in de kiezersvergaderingen versleet, om voor zich of zyne vrienden te spreken of te kuipen. Nu, die Tom Ruddle was toen myn kollega op het kantoor, en gewoonlyk ook myn reismakker by het bezorgen der gelden.

— Wel Tom, vraegde ik eens, wat zoudt gy doen als wy eens werden aengerand?

— Wat ik zeg! antwoordde Tom — want dat was zyn geliefkoosd stopwoord — schier by iederen volzin — wat ik zeg! ik zou ze door den kop schieten.

— Gy verwacht dus dat er meer dan een zou zyn!

— Dat zou ik denkeu, zegde Tom; als het er maer een was, gaf ik hem eenen schop, uit de chees, en een aerdigen oorstopper op den koop toe. Wat ik zeg! dat was niet meer dan zyn verdiende loon.

— En als er een half dozyn waren?

— Dan schoot ik hen alle zes door den kop.

Zoo sprak Tom Ruddle. Geen geduchter en trouwer bewaker dan de dappere Tom Ruddle.

Op een kouden december-avond werden wy in alleryl afgezonden met dry zakken gouden specie, om aen eenige deelhebers, twaelf mylen van de stad, ter hand te stellen. De heldere vrieslucht maekte ons vrolyk onze moed werd nog aengewakkerd door de snelle beweging van het rytuig,